

Huisgenoot gevraagd

Jongerenspel in twee bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUISGENOOT GEVRAAGD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling:

Kim Basten: Een ± 20 jarige studente die met haar jongere broertje een appartement bewoont. Heeft goede band met haar broertje, maar wil hem toch even een hele wijze les leren.

Bram Basten: Het 18 jarige broertje van Kim. Eveneens student. Houdt nogal van uitgaan waar hij veel meisjes probeert te versieren. Heeft een vriendin, Yannick.

Yannick: 17 jarige vriendin van Bram. Gauw jaloers. Heel erg verliefd op Bram, maar mist vertrouwen in hem.

Dorien alias Marijn: Dorien is een aanhankelijk, naïef meisje van 17 jaar. Bram maakte het ooit uit met haar, wat ze nog steeds betreurt. Heeft er dan ook alles voor over om hem voor zich te winnen.

Cynthia alias Vera: Felle dame van rond de 20. Was de beste vriendin van Kim, maar door een ruzie hebben ze de band verbroken. Cynthia denkt dat Kim bewust een grote fout maakte en wil dit graag uitzoeken.

Kris alias Jacqueline: Kris is de ± 23 jarige zus van Cynthia en had ook een goede band met Kim. Daarom doet ze mee met Bram's plannetje.

Fanny van Zanten: Vrouw van achterin de 20. Akela. Houdt van de natuur en doet veel vrijwilligerswerk. Is zeer open, zelfs flapuiterig/impulsief. Komt echt voor de kamer die vrijstaat.

EERSTE BEDRIJF

1^e deel

Bram zit aan tafel en maakt zijn huiswerk. Kim komt binnen door de rechterdeur.

Kim: Hoi, wil het lukken?

Bram: (*kijkt geschrokken op*) Mens, ik schrik me het ongeluk.

Kim: Dan ben je vast met dingen bezig waar de politie niets van te weten mag komen.

Bram: (*laat voorkant boek zien*) 'Barometerkinderen'. Ja, dat is zeker een misdadig stukje schrijfwerk.

Kim: Je bent dus gewoon met je huiswerk bezig?

Bram: Moeilijk tentamen overmorgen.

Kim: Nou, dan sloeg je schrikken helemaal nergens op. Maar het geeft niet hoor. Het is goed om je een beetje in de gaten te houden. (*Bram buigt zich weer voorover*) Nog reacties gehad?

Bram: Ja, twee. Eentje belde vanmorgen... om half 11 nog wel. Juist toen ik nog zo heerlijk lag te slapen. De andere belde op een menselijker tijd.

Kim: En?

Bram: Die ene praatte vreselijk snel en had spraakwater gedronken, ik hoop dat het gewoon zenuwen waren. En die andere praatte heel sloom. Het kostte me moeite om wakker te blijven.

Kim: Gatver, irritant zo iemand. Echt zo'n slomo die het zelf niet eens in de gaten heeft. Maar, hoe nou verder?

Bram: Ik heb hun namen en telefoonnummers genoteerd en ze uitgenodigd.

Kim: Ook al was de eerste indruk niet helemaal goed?

Bram: Die kamer staat leeg Kim. Dat kost ons geld.

Kim: Dat is waar... Wanneer komen ze?

Bram: Die eerste, Marijn heet ze, komt over een... (*blik op horloge*) halfuurtje.

Kim: Er komt iemand naar die kamer kijken en jij bent niet eens druk bezig alles hier aan kant te maken?

Bram: Ze wordt het toch niet. Zenuwkip. Ze zou me stapeldol maken nog voor ze één nachtje hier geslapen heeft.

Kim: Zo makkelijk is het niet om een vreemde op te moeten bellen en te vragen of je bij die onbekende in huis mag wonen. Dat wij nou zo'n mazzel hadden...

Bram: Goed, ik zal de afwas zodadelijk doen. Maar ik moet eerst nog even die pedagogische oorzaken doornemen. Dat is zo ingewikkeld.

Kim: Er is geen afwas.

Bram: Oh nee?

Kim: Je bent weer aardig in de wolken. Je hebt niet eens gegeten, man.

Bram: Oh nee?... Oh nee, dat ben ik vergeten. Vandaar dat mijn maag zo loopt te schreeuwen. Ik stoorde me er al aan.

Kim: (*sarcastisch bedoeld*) En je bent al zo dik. Een keertje eten overslaan maakt niet een nog grotere graat van je. Man, je bent echt onverbeterlijk.

Bram: Ik moet dit tentamen halen.

Kim: Heeft mams nog gebeld?

Bram: Nee.

Kim: Nee?

Bram: Nee.

Kim: Je bent wel vaag vandaag.

Bram: Ik zie al die termen vliegen. Klassenmanagement, Hoe te handelen met conflicten in de klas, bla bla bla. Vraag me niet waar het over gaat.

Kim: Ik heb inderdaad geen idee. Ben je vandaag nog bij Yannick geweest?

Bram: Nee.

Kim: Nee?

Bram: Nee.

Kim: Lekker ben jij.

Bram: Ze weet dat ik even geen tijd heb. Dat begrijpt ze best. En je moet het ook met een toekomstige blik zien. Als ik deze school haal, kan ik eventueel naar de universiteit om psychologie te gaan studeren en behandel vervolgens mensen als Marc Dutroux of Klaas Bruinsma; types zei ik, hè? Dat betekent dat zij, als ze met me trouwt, dagenlang achter elkaar kan gaan shoppen, zonder zich over het geld zorgen te maken.

Kim: Denk je haar gezicht eens in als je plots toch voor haar neus had gestaan? Onverwachts. Ze had je om de hals gevlogen en plat gekust.

Bram: Als we niet afspreken, is zij echt niet thuis hoor. Ze gaat niet zitten wachten, in de hoop dat ik eens langskom.

Kim: Je moet ook wel vijf minuten fietsen naar haar toe. En als ze er dan niet is, moet je ook weer helemaal vijf minuten terug. Je zou er wel eens moe van kunnen worden.

Bram: Nee, dan kan ik niet direct naar huis, want dan doet haar moeder open en dan weet je het wel... Alleen met geluk ben ik dan na een uur thuis.

Kim: Ik haal even een stofzuiger door die kamer heen.

Bram: Ja, doe dat. En zeem direct de ramen. Je kunt de bomen in de tuin niet meer van de lucht onderscheiden.

Kim: Echt niet dus. Jij zit hier en ik ren me rot. (*de bel gaat, Bram en Kim verroeren zich beiden niet*)

Bram: Aan jou de eer.

Kim: Licht jij je luie reet maar eens op! Je zit hier al zeker een paar uur.

Je benen zijn wit geworden zonder bloedtoevoer.

Bram: Doe nou open!

Kim: Doe jij lekker open.

Bram: Het is toch niet voor mij.

Kim: Ik verwacht ook niemand.

Bram: Ik blijf hier zitten hoor.

Kim: En ik blijf hier staan. (*de bel gaat nogmaals*)

Bram: Dan gaat diegene zo weg.

Kim: En?

Bram: Dan weten we niet, wie het was.

Kim: Nee, dat weten we dan niet.

Bram: Trut! (*staat op en loopt naar rechts, naar de gang*)

Kim: Goed zo, Kim. Aanpakken dat broertje van je. Jij bent de oudste.
(*Bram komt terug op de voet gevolgd door een meisje in hippie-uniform. **Dorien als Marijn***)

Marijn: (*erg snel*) Hallo, ik ben Marijn. Bram had ik daarstraks inderdaad aan de telefoon. Maar wie ben jij dan? Zijn zus misschien? Jullie lijken niet zo op elkaar. Jij bent iets groter en jij bent iets kleiner. Had ik al gezegd dat ik Marijn heet? Ik ben geïnteresseerd in de kamer die jullie hebben leegstaan.

Kim: (*overrompeld*) Ja, dat kan.

Marijn: Is het een beetje een mooie kamer? Met een leuk uitzicht en met van die gave kleuren. Geverfd of voorzien van een behangetje? Ik ben niet nieuwsgierig hoor. Maar ik wil het gewoon weten. Ken je dat gevoel?

Bram: Eh... vast.

Marijn: Oh, ik ben trouwens 17, over twee maanden en drie dagen 18. Dan ga ik direct mijn rijbewijs halen. Mijn vader betaalt de eerste les. Maar ik heb ook zelf gespaard. Ik werk namelijk bij de bakker. Verdient niet heel goed, maar het is een leuke baan en gezellig met al die mensen omgaan enzo... Ik weet niet of jullie iemand van een bepaalde leeftijd op het oog hadden.

Bram: Ken ik jou niet ergens van?

Marijn: Mij? Nee hoor, dat is onmogelijk. Ik bedoel, ik ken jou ook niet. Niks aan jou ken ik. Ook je stem niet. Ja, ik herken hem nu omdat ik je daarstraks aan de telefoon sprak. Je was zeker met je hoofd ergens anders? Want echt goed luisteren, deed je niet.

Bram: Ik was aan het leren.

Marijn: Oh jee, moeilijk tentamen? Observeren van barometerkinderen of meer via een handig opgezet klassenmanagement?

Bram: Hoe weet je...?

Marijn: Je doet toch pabo? Ja, dat zeiden die meiden bij mij op school. Ze kenden je wel. Ze zeiden, die Bram; dat is een leuke jongen. Echt te gek. Ja, dat zeiden ze.

Kim: Bram?

Bram: (*snelle blik op Kim*) Wie waren dat dan?

Marijn: Oh, gewoon wat meiden. Ja, wat ze zeggen, dat zeggen ze, hè? Daar kan ik weinig op en tegen zeggen. Je hebt niet altijd in te brengen wat je zeggen wilt.

Kim: Ehm... Marijn?

Marijn: Ja, Marijn Vergeer is mijn naam. Dochter van Sandra en Paul Vergeer. Eén van de weinige getrouwde stellen die nog bij elkaar zijn. Ja, je hoort alleen maar over scheidingen tegenwoordig, hè? Belachelijk hoe makkelijk dat gaat. Maar mijn ouders houden nog zielsveel van elkaar. Ze gaan elke zaterdagavond samen iets leuks doen. Naar het theater of naar de film of gewoon exclusief dineren. Ik hoop dat ik ook zo'n romantische man vindt als ik later groot ben.

Kim: (*glimlacht even snel*) Welke opleiding volg je?

Marijn: Waar ik voor leer? Kapster. Ja, vroeger toen ik heel klein was, knipte ik de hoofden van mijn barbies al helemaal kaal. Ik had ook zo'n trol met van die lange gekleurde haren. Die heb ik een keer dreadlocks gegeven. Wil je weten hoe ik dat toen deed? Heel simpel hoor... (*Bram probeert de vage bekende te herkennen*)

Kim: (*geeft Marijn geen kans*) Nee hoor, dat hoeven we niet te horen. We zijn zelf ook klein geweest. Woon je nu nog gewoon bij je ouders?

Marijn: Nee, die werden gek van me, zeiden ze. Ja, ik weet ook niet waarom ze dat zeiden. Maar soms zeggen mensen dingen waar je niks op of tegen te zeggen hebt. Ik woon nu in een studentenflat, maar het is daar zo druk. Ik weet niet, gewoon teveel mensen, denk ik. En de gehele dag door geroezemoes. Ze kunnen echt hun kleppen geen seconde houden. En ik wil wat kleiner. En toen zeiden ze, die meiden bij mij op school, ze zeiden dat ze wel een kamer wisten. Bij een leuke jongen. (*zenuwachtig lachend*) Nou, daar hebben ze niet over gelogen.

Kim: Marijn, kun jij soms ook je mond houden?

Marijn: Als ik slaap, ben ik rustig hoor. Dan zeg ik niks meer. Dan heb je geen centje last van me. Mijn ouders vonden mij altijd zo lief als ik sliep.

Bram: (*terzijde*) Daar kan ik me iets bij voorstellen. (*Kim begint te lachen*)

Marijn: Sorry, wat zei je? Ik verstond je even niet.

Bram: (*stotterend*) Ja... uh, iedereen is lief als ze slapen. Dat wordt vaker gezegd.

Marijn: Jullie zullen niet veel last van me hebben, hoor. Ik ben vaak weg. Lekker ruig uitgaan enzo. Houden jullie van uitgaan? Dan kunnen we misschien een keertje samen gaan.

Bram: Nou, waarschijnlijk hou jij van hele andere uitgaansgelegenheden dan wij. En we gaan eigenlijk nooit samen naar dezelfde tent.

Marijn: Oh, ik vind alles leuk hoor. Als ik maar wat kan drinken en lekker wat kan dansen. Langs de kant zitten, is soms ook wel leuk hoor. Kan je tenminste een beetje kletsen.

Bram: Waar woon je?

Marijn: In de Kooistraat. Is hier niet zover vandaan. Kun je lopend af. Met de fiets gaat het sneller, maar die wordt hier altijd zo makkelijk gejat. Dat risico neem ik eigenlijk nooit meer. Oh ja, tramlijn 4 en 7 gaan er langs heen. Uitstappen bij de halte 'Leeuwendaal'. Hoe hoog is de huur van de kamer?

Kim: Die is op zich 175 euro, maar we...

Marijn: Dat is een perfecte prijs. Goedkoper nog dan mijn kamer nu. En met veel leukere huisgenoten.

Kim: Maar...

Marijn: Zou je hem even willen laten zien? Ik ben zo benieuwd.

Kim: Ik wil je er wel op wijzen dat...

Marijn: Eerst kijken, dan beslissen, zeg ik altijd wat betreft het uitzoeken van een kamer. Nooit te snel 'ja' zeggen. Daar krijg je later alleen maar spijt van.

Kim: Er komen nog wel andere mensen hoor.

Marijn: Heb je nog meer kamers leegstaan dan?

Kim: Nou, we zijn pas net aan het hospiteren. Er hebben al meer mensen gebeld die interesse hebben. We willen iedereen ontvangen voor we een beslissing nemen.

Marijn: Natuurlijk, dat snap ik. Maar ik wil wel zeggen dat je van mij echt amper last zult hebben. Ik slaap hier bijna alleen maar. Soms blijf ik thuis voor een leuke film, maar vaak ook weer niet, dus...

Kim: (*dringend*) Bram!

Bram: Huh?... Ja... ehm, er komt straks nog iemand en morgen ook nog wel een paar.

Marijn: Nee, dat is goed, maar ik wilde alleen zeggen...

Bram: ... dat we geen last van je hebben en dat je hier eigenlijk alleen maar slaapt. Ja, dat zei je al.

Marijn: Ja, ik herhaal dingen soms. Soms herhaal ik ze zelfs vaak. Vooral als ik zenuwachtig ben. Dan ben ik niet meer te houden.

Kim: Kom, we gaan de kamer bekijken. Loop je mee, Bram?

Bram: Maar mijn tentamen?

Kim: Bram!

Bram: Natuurlijk loop ik mee. Ik ben er al. (*gaan allemaal af via rechterdeur*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto